

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

Kingdom of Cambodia
Nation Religion King

Royaume du Cambodge
Nation Religion Roi

អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា

Extraordinary Chambers in the Courts of Cambodia
Chambres extraordinaires au sein des Tribunaux cambodgiens

លេខសំណុំរឿង: ០០២/១៩-០៩-២០០៧/អ.វ.ត.ក--ក.ស.ច.ស.

ការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត

Office of the Co-Investigating Judges
Bureau des co-juges d'instruction

ចំពោះមុខ ៖ ចៅក្រម យូ ប៊ុនឡេង
 ចៅក្រម Marcel LEMONDE

កាលបរិច្ឆេទ ៖ ថ្ងៃទី០៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១០

ភាសា ៖ ខ្មែរ/បារាំង

ចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារ ៖ សាធារណៈ

ឯកសារដើម	
ORIGINAL DOCUMENT/DOCUMENT ORIGINAL	
ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ទទួល (Date of receipt/date de reception):	
07 / 09 / 2010	
ម៉ោង (Time/Heure) : 09:40	
មន្ត្រីទទួលបន្ទុកសំណុំរឿង / Case File Officer/L'agent chargé du dossier: SAANN RADA	

**ដីកាសម្រេចស្តីពីការទទួលយកពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី
 ដែលមានលេខសំណុំរឿងសំណុំរឿងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា**

សហព្រះរាជអាជ្ញា

លោកស្រី ជា លាង	នួន ជា	ខៀវ សំផន
លោក Andrew CAYLEY	អៀង សារី	កាំង ហ្គេកអ៊ាវ ហៅ ឌុច
	អៀង ធីរិទ្ធ	

មេធាវីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី

សី ចាន់ឌី	ឡោ ជុនធី	Phillipe CANONNE	សុន អរុណ	Michiel PESTMAN
គង់ ពិសី	ហុង គីមសួន	Elizabeth Rabesandratana		Victor KOPPE
យុង ផានិត	គីម ម៉េងឃី	Mahdev MOHAN	អាង ឌុក្កម	Michael G.KARNAVAS
ម៉ុច សុវណ្ណារី	ស៊ិន សុវ៉ាន	Olivier BAHOUGNE	ផាត់ ពៅស៊ាង	Diana ELLIS
ជេត វណ្ណឈី	ពេជ អង្គ	Martine JACQUIN	ស សូរិស	Jacques VERGÈS
វីន ពៅ		Annie DELAHAIE		Philippe GRÉCIANO
Silke STUDZINSKY		Fabienne TRUSSES-NAPROUS	ការ សារីត្ថ	ឯកសារមានសុពលភាពដូចដើម CERTIFIED COPY/COPIE CERTIFIÉE CONFORME ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ត្រឹមត្រូវ (Certified Date /Date de certification): 07-Sep-2010, 10:56 Kauv Keoratanak
Françoise GAUTRY		Patrick BAUDOIN		
Isabelle DURAND		Lyma Thuy Nguyen		
Ferdinand Djammen-Nzepa		Marie Guiraud		
Emmanuel ALTIT		Laure DESFORGES		
Emmanuel JACOMY		Christine MARTINEAU		

អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា មានទីតាំងស្ថិតនៅ ផ្លូវជាតិលេខ៤ សង្កាត់ ចោមចៅ ខណ្ឌ ដង្កោ រាជធានីភ្នំពេញ ប្រអប់សំបុត្រលេខ ៧១
 ទូរស័ព្ទលេខ +៨៥៥(០)២៣ ២១៨៩៤១ ទូរសារលេខ +៨៥៥(០)២៣ ២១៨៩៤១។

យើង យូ ប៊ុនឡុង និង Marcel LEMONDE (ម៉ាសែល ឡឺម៉ុង) សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតនៃអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា (“អ.វ.ត.ក.”)

បានឃើញច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ ចុះថ្ងៃទី ២៧ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៤ (“ច្បាប់ស្តីពី អ.វ.ត.ក.”)

បានឃើញការស៊ើបសួរលើឈ្មោះ នួន ជា និង ជនដទៃ ដែលត្រូវបានដាក់ឱ្យស្ថិតក្រោមការពិនិត្យចំពោះ បទឧក្រិដ្ឋប្រឆាំងនឹងមនុស្សជាតិ ការបំពានបំពានធ្ងន់ធ្ងរលើអនុសញ្ញាក្រុងហ្សឺណែវ ចុះថ្ងៃទី ១២ ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៤៩ បទប្រល័យពូជសាសន៍ ការធ្វើមនុស្សឃាត ការធ្វើទារុណកម្ម ការវាយប្រហារលើសាសនា បទល្មើសដែលមានចែង និងផ្ដន្ទាទោស តាមមាត្រា៣ មាត្រា៤ មាត្រា៥ មាត្រា៦ មាត្រា២៩ (ថ្មី) និងមាត្រា៣៩ (ថ្មី) នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្កើត អ.វ.ត.ក មាត្រា ២០៩ មាត្រា ២១០ មាត្រា ៥០០ មាត្រា ៥០១ មាត្រា ៥០៣ ដល់ មាត្រា ៥០៨ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ឆ្នាំ ១៩៥៦

បានឃើញវិធាន១២ វិធាន១២ស្ទួន វិធាន២១ វិធាន២៣ វិធាន២៣ស្ទួន វិធាន២៣ស្ទួនពីរ វិធាន៤៩ វិធាន៥៣ វិធាន៥៥ វិធាន ៥៦(២)(ក) វិធាន៦៦ និង វិធាន១០០ នៃវិធានផ្ទៃក្នុងនៃ អ.វ.ត.ក (“វិធានផ្ទៃក្នុង”)

បានឃើញមាត្រា១ មាត្រា៣ និង មាត្រា៦ នៃសេចក្តីណែនាំអនុវត្តស្តីពីការចូលរួមរបស់ជនរងគ្រោះ (“សេចក្តីណែនាំអនុវត្ត”)

បានឃើញដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរនិងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរបន្ថែមរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាចុះថ្ងៃទី១៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៧ (D83), ថ្ងៃទី១៣ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៨ (D98/I), ថ្ងៃទី៣១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៩ (D196), ថ្ងៃទី៣០ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៩ (D146/3), ថ្ងៃទី១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៩ (D202), ថ្ងៃទី០៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៩ (D146/4) និងថ្ងៃទី២៦ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៩ (D146/5)

បានឃើញសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះស្តីពីការស្នើសុំទាមទាររបស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលទទួលមរណភាព (E2/5/3)

អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា មានទីតាំងស្ថិតនៅ ផ្លូវជាតិលេខ៤ សង្កាត់ ចោមចៅ ខណ្ឌ ដង្កោ រាជធានីភ្នំពេញ ប្រអប់សំបុត្រលេខ ៧១ 2 ទូរស័ព្ទលេខ +៨៥៥(០)២៣ ២១៨៩៤១ ទូរសារលេខ +៨៥៥(០)២៣ ២១៨៩៤១។

បានឃើញសេចក្តីជូនដំណឹងដល់ភាគីអំពីការដាក់បញ្ចូលពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹង
រដ្ឋប្បវេណីនៅក្នុងសំណុំរឿងអនុលោមតាមវិធាន២៣ នៃវិធានផ្ទៃក្នុងចុះថ្ងៃទី១៣ ខែមករា ឆ្នាំ២០១០
(D316)

បានឃើញសេចក្តីជូនដំណឹងរបស់យើងស្តីពីការបញ្ចប់កិច្ចស៊ើបសួរ ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែមករា
ឆ្នាំ២០១០ (D317)

បានឃើញអនុស្សរណៈរបស់យើងស្តីអំពីការដាក់ពាក្យបណ្តឹងធម្មតានិងពាក្យសុំតាំងខ្លួនជា
ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែមករា ឆ្នាំ២០១០ (D337)

បានឃើញអនុស្សរណៈអន្តរការិយាល័យរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតទៅអង្គភាពគាំពារ
ជនរងគ្រោះពន្យាពេលវេលាកំណត់សម្រាប់ដាក់ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី
ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១០ (D337/1)

បានឃើញអនុស្សរណៈអន្តរការិយាល័យរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតទាក់ទងនឹងសំណើ
របស់មេធាវីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីសុំពន្យាពេលវេលាកំណត់សម្រាប់ដាក់ពិតមានបន្ថែមរបស់ដើម
បណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១០ (D337/6)

បានឃើញសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះចុះថ្ងៃទី០១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១០(D364/1/3)
និងថ្ងៃ ទី២៧ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១០ (D250/3/2/1/s)

បានឃើញអនុស្សរណៈអន្តរការិយាល័យរបស់ក្រឡាបញ្ជីទាក់ទងនឹងអ្នកដាក់ពាក្យសុំតាំងខ្លួន
ជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលបានទទួលមរណៈភាព (D386)

បានឃើញដីកាសម្រេចស្តីពីការរៀបចំតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ដោយអនុវត្តតាមវិធាន
២៣ ស្ទួនពីរនៃវិធានផ្ទៃក្នុង (D337/10)

បានឃើញសាលក្រមរបស់អង្គជំនុំជម្រះលើកាំង ហ្គេកអ៊ាវ ហៅ ឌុច (001/18-07-2007/ ECCC/TC)

បានឃើញចម្លើយតបរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតចំពោះសំណើសុំរបស់មេធាវីដើមបណ្តឹង រដ្ឋប្បវេណីនូវរយៈពេលពិសេសមួយសម្រាប់ប្រមូលនិងដាក់ព័ត៌មានបន្ថែមរបស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំតាំង ខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីចំនួន ៥៦៩នាក់ដែលទើបបានចាត់តាំង (D337/11/1)

I. ការវិនិច្ឆ័យចេញអំពីនីតិវិធី:

១- ក្នុងការអនុវត្តវិធាន២៣ស្ទួន (២) និង(៣)នៃវិធានក្នុង សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតនឹងសម្រេច តាមរយៈនៃដីកានេះ នូវភាពអាចទទួលយកបានទៅលើពាក្យស្នើសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ដែលទទួលបានចំនួន៣៩៨៨នាក់ (បីពាន់ប្រាំបួនរយប៉ែតសិបប្រាំបីនាក់)^១។ ដោយពិចារណាលើតម្រូវ ការនៃការសម្របសម្រួលការជូនដំណឹង និងភាពតំណាងស្របច្បាប់សម្រាប់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី និងដើមបណ្តឹងធម្មតា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានសម្រេចចេញដីកាសម្រេចលើភាពអាចទទួលយក បាននូវពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដោយផ្អែកទៅលើទីលំនៅបច្ចុប្បន្នរបស់អ្នកស្នើសុំ តាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងដែលបានសរសេរនៅក្នុងទម្រង់បំពេញព័ត៌មានរបស់ពួកគេ។

២- សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានកត់សម្គាល់ឃើញថា មានអ្នកសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្ប វេណីចំនួន៧០៦នាក់ (ប្រាំពីររយប្រាំមួយនាក់)^២ ដែលបានចាត់តាំងមេធាវីរួចហើយនៅថ្ងៃទី២ ខែ សីហា ឆ្នាំ២០១០ មិនបានចាត់វិធានការដើម្បីផ្តល់នូវព័ត៌មានបន្ថែមមុនថ្ងៃទី៣០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១០ នោះទេ។ ជាមួយគ្នានេះផងដែរ អ្នកស្នើសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីចំនួន១៩៩នាក់ (ដប់ប្រាំបួន នាក់)ដែលបានសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីនៅក្នុងសំណុំរឿង០០១ (001/18-07-2007/ EC CTC) និងសំណុំរឿង០០២ (002/19-09-2007/ ECCC-OCIJ) ហើយដែលអ្នកទាំងនោះ ត្រូវបាន ប្រកាសដិសេធ ជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្ប វេណីនៅក្នុងសំណុំរឿង ០០១ (001/18-07-2007/ECCC/TC)

^១ ចំនួននេះនឹងត្រូវបានកែប្រែវិញនៅពេលដែលមានការដកពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីនៅក្រោយពីការចុះហត្ថលេខាលើ ដីកានេះ។

^២ ឧបសម្ព័ន្ធ យ៖ (D337/10)

ដោយសាលក្រមរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១០ បានស្នើសុំតាំងខ្លួន ជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីម្តងទៀតនៅក្នុងសំណុំរឿងបច្ចុប្បន្នដោយដាក់នូវព័ត៌មាន បន្ថែម។

៣- ដីកានេះទាក់ទងនឹងអ្នកស្នើសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីចំនួន១៣១នាក់ (មួយរយសាម សិបមួយនាក់) ដែលបានដាក់ពាក្យបណ្តឹងដោយបុគ្គលដែលមានទីលំនៅ នៅពេលស្នើសុំតាំងខ្លួន ជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីនៅក្រៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងដែលបញ្ជូនមកសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតតាមរយៈអង្គភាពគាំពារជនរងគ្រោះនៃអ.វ.ត.កស្របតាមវិធាន១២ស្ទួន(ខ)^៧ ។ ក្នុង ចំណោម អ្នកស្នើសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីទាំងអស់មានអ្នកស្នើសុំចំនួន២៥នាក់ (ម្ភៃប្រាំនាក់) បាន ផ្តល់ព័ត៌មានបន្ថែមដើម្បីគាំទ្រដល់ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដំបូងរបស់ពួកគេមុនថ្ងៃទី ៣០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១០។ ដីកានេះនឹងយោងដល់ព័ត៌មានចាំបាច់ដាច់ខាតទៅលើអ្នកសុំតាំងខ្លួនជាដើម បណ្តឹងនីមួយៗតែប៉ុណ្ណោះ^៨។

II- សំណងហេតុនៃសេចក្តីសម្រេច

៤. យោងតាមវិធានផ្ទៃក្នុង“ជនរងគ្រោះ”គឺជារូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលដែលទទួលរងព្យសនកម្ម ដោយសារអំពើឧក្រិដ្ឋកម្មដែលស្ថិតក្នុងយុត្តាធិការនៃអ.វ.ត.ក។ គ្រប់ជនរងគ្រោះទាំងអស់អាចដាក់ ពាក្យប្តឹងទៅសហព្រះរាជអាជ្ញាស្របតាមវិធាន៤៩(២)។ ចំពោះ“ភាគីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី”វិញ ភាគីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីត្រូវឱ្យនិយមន័យថាជាជនរងគ្រោះដែលពាក្យសុំតាំងខ្លួនរបស់ពួកគេត្រូវ ប្រកាសទទួលស្គាល់ដោយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ឬក៏អង្គបុរេជំនុំជម្រះ។

៥. វិធាន២៣ (១) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងបានចែងថា គោលបំណងនៃបណ្តឹងសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹង រដ្ឋប្បវេណីគឺដើម្បី៖

ក) ចូលរួមក្នុងដំណើរការនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ប្រឆាំងនឹងអ្នកទទួលខុសត្រូវចំពោះឧក្រិដ្ឋកម្ម នៅក្នុងយុត្តាធិការរបស់អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ ដោយគាំទ្រដល់ការចោទប្រកាន់ និង

^៧ ឧបសម្ព័ន្ធទី១ ពាក្យសុំតាំងខ្លួនរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលបានដាក់មកសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត
^៨ អង្គភាពគាំពារជនរងគ្រោះបានដាក់មកនូវរបាយការណ៍ផ្ទាល់ខ្លួនសម្រាប់ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីនីមួយៗដោយរួមមាន ទាំងការរៀបរាប់ជាសង្ខេបនូវអង្គហេតុជាភាសាអង់គ្លេស។ របាយការណ៍ទាំងអស់នេះត្រូវបានដាក់ចូលក្នុងសំណុំរឿងរួចហើយ។

ខ) អនុញ្ញាតឱ្យជនរងគ្រោះអាចស្វែងរកសំណងផ្លូវចិត្ត និងសមូហភាពដែលមានចែងក្នុង ក្នុងវិធាននេះ។

៦. ដូច្នោះ ដើម្បីឱ្យជនរងគ្រោះអាចត្រូវបានទទួលស្គាល់ជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីនៅក្នុងសំណុំ រឿងបច្ចុប្បន្ន(ដែលខុសពីអ្នកប្តឹងធម្មតា) ជនរងគ្រោះត្រូវតែបង្ហាញថាខ្លួនមានផលប្រយោជន៍ក្នុងការ ប្តឹង។

ក- គោលការណ៍ដែលនាំសំខាន់ៗ

៧. នៅចំពោះមុខ អ.វ.ត.ក បណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីគឺត្រូវបើកចំហរដល់ជនរងគ្រោះទាំងឡាយណា ដែលអាចបង្ហាញយ៉ាងជាក់ច្បាស់ថា ពួកគាត់ពិតជាបានទទួលរងព្យសនកម្មដោយផ្ទាល់ដល់រូបរាង កាយ សម្ភារៈ ឬផ្លូវចិត្តដែលបង្កឡើងដោយផ្ទាល់យ៉ាងហោចណាស់ ក៏ពីអំពើឧក្រិដ្ឋមួយក្នុងចំណោម អំពើឧក្រិដ្ឋទាំងឡាយដែលបានចោទប្រកាន់ទៅលើជនត្រូវចោទ មានន័យថាអង្គហេតុដែលមាន លក្ខណៈជាបទល្មើសនោះត្រូវស្ថិតនៅក្នុងវិសាលភាពនៃដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ និងដីកា សន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរបន្ថែម។

i) កំរិតនៃភស្តុតាង និងព័ត៌មានត្រូវគ្រាន់

៨. វិធាន២៣ ស្ទួន(១) និង(៤)នៃវិធានផ្ទៃក្នុង និងមាត្រា៣.២ នៃសេចក្តីណែនាំអនុវត្តបាន ចែងថា ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី “ត្រូវតែមានព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីអនុញ្ញាតឱ្យ ពិនិត្យបញ្ជាក់អំពីភាពសមស្របរបស់ពាក្យបណ្តឹងជាមួយនឹងវិធានផ្ទៃក្នុងនេះ។ ជាពិសេសពាក្យ បណ្តឹងត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានលម្អិតអំពីឋានៈជាជនរងគ្រោះ បញ្ជាក់អំពីប្រភេទឧក្រិដ្ឋកម្មដែលត្រូវចោទ ប្រកាន់ និងភ្ជាប់មកជាមួយនូវភស្តុតាងបញ្ជាក់អំពីព្យសនកម្មដែលទទួលរង ឬការបង្ហាញអំពីពិរុទ្ធភាព របស់ឧក្រិដ្ឋជនដែលត្រូវចោទប្រកាន់”ដែលអនុញ្ញាតឱ្យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតដែលទទួលពាក្យ បណ្តឹងអាច “ជឿថាអង្គហេតុដែលបានលើកឡើងសំរាប់គាំទ្រដល់ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្ប វេណីបានកើតមានឡើងពិតប្រាកដ”។ កម្រិតនៃភស្តុតាងគឺមានលក្ខណៈពិសេសសំរាប់បណ្តឹងរដ្ឋប្ប វេណី និងដែលមានលក្ខណៈខុសគ្នាពីសញ្ញាណនៃភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់ដូចមានចែងក្នុងវិធាន៦៧ (៣) (គ)។

៩. សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានកត់សម្គាល់ឃើញថា នៅដំណាក់កាលស៊ើបសួរខ្លួនគ្មានលទ្ធ ភាពគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីធ្វើការសម្រេចអំពីលក្ខណៈពិតប្រាកដនៃព្យសនកម្មដែលបានចោទប្រកាន់ដោយ ជនរងគ្រោះឡើយ។ ក្នុងករណីចាំបាច់ សេចក្តីសម្រេចអាចធ្វើឡើងដោយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនៅ

អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា មានទីតាំងស្ថិតនៅ ផ្លូវជាតិលេខ៤ សង្កាត់ ចោមចៅ ខណ្ឌ ដង្កោ រាជធានីភ្នំពេញ ប្រអប់សំបុត្រលេខ ៧១ 6 ទូរស័ព្ទលេខ +៨៥៥(០)២៣ ២១៨៩៤១ ទូរសារលេខ +៨៥៥(០)២៣ ២១៨៩៤១។

ពេលចេញសាលក្រមលើអង្គសេចក្តីរបស់ខ្លួន ដោយផ្អែកទៅលើបណ្តឹងនៃភស្តុតាងដែលលើកឡើងនៅ ពេលសវនាការ^៤។ ដូច្នោះ ដើម្បីឱ្យពាក្យសុំតាំងខ្លួនដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីអាចត្រូវទទួលស្គាល់បាន សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតត្រូវមានលទ្ធភាពគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការវាយតម្លៃ (ដោយយោងទៅលើភស្តុតាង ដែលមាននៅក្នុងសំណុំរឿង) ថាតើវាពិតជាមានមូលដ្ឋានដែលអាចជឿជាក់ជាបឋមថាពិតជាមាន ព្យសនកម្មដូចបានលើកឡើង និងពិតជាមានទំនាក់ទំនងផ្ទាល់រវាងព្យសនកម្មនេះ ជាមួយនឹងអង្គហេតុ ដែលស្ថិតនៅក្រោមការស៊ើបសួរ។

១០. សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតកត់សម្គាល់ឃើញថាបរិបទ និងវិសាលភាពនៃការស៊ើបសួរនៅ ក្នុងសំណុំរឿង០០២/១៩-០៩-២០០៧ (002/19-09-2007-ECCC-OCIJ) គឺជួនកាលមានការលំបាក និងជួនកាលមិនអាចតែម្តងក្នុងការទាមទារឱ្យជនរងគ្រោះផ្តល់ភស្តុតាងសម្រាប់គាំទ្រដល់ពាក្យសុំ របស់ខ្លួន។ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត កត់សម្គាល់ឃើញថាពាក្យសុំភាគច្រើនធ្វើឡើងដោយបុគ្គល ដែលបានឆ្លងកាត់របប ឬព្រឹត្តិការណ៍នោះ ដែលនៅក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចពេលវេលារបស់ អ.វ.ត.ក មិន អាចអោយពួកគាត់ (អ្នកដាក់ពាក្យសុំ) ផ្តល់នៅភស្តុតាងជាសារវន្តដែលអនុញ្ញាតឱ្យយើងធ្វើការពិនិត្យ ភាពសមស្របនៃពាក្យសុំ ជាមួយនឹងវិធានផ្ទៃក្នុងឡើយ។ នេះគឺជាការពិតដ៏ជាក់លាក់មួយសំរាប់ដើម បណ្តឹងដែលមានវ័យក្មេង នៅពេលដែលអង្គហេតុនោះកើតមានឡើង។ ជាចុងក្រោយ សហចៅក្រម ស៊ើបអង្កេតរកឃើញថា ការស្រាវជ្រាវផ្នែកប្រជាសាស្ត្រដែលបានធ្វើឡើងនៅក្នុងក្របខណ្ឌនៃសំណុំ រឿងនេះបានបញ្ជាក់ថា “ពុំមានការចងក្រងបញ្ជីឈ្មោះជនរងគ្រោះទេ (លើកលែងតែមន្ទីរស២១ និងគ្រង់ចំនុចមួយចំនួនតូច)” និងបញ្ជាក់ថា “ប្រភពដែលទាក់ទងទៅនឹងស្ថិតិមរណភាព កំណើត និងជនអន្តោប្រវេសន៍ (នៅក្នុងប្រទេស និងនៅក្រៅប្រទេស) គឺមានលក្ខណៈនតិភាព”^៦ ។

^៤ មើលជាអាទិ៍ យុត្តិសាស្ត្ររបស់តុលាការកំពូលនៃប្រទេសបារាំងថ្ងៃទី៤ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៩៦ (Cass.crim. 4 juin 1996), យុត្តិសាស្ត្រ ថ្ងៃទី ៥ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៩០ (Cass. crim. 5 mars 1990 : Crim. 16 juin 1998, Bull. n° 191 Bull. crim. 1990, n° 103) យុត្តិ សាស្ត្រថ្ងៃទី ១៦ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៩៩ (Crim. 16 févr. 1999, Bull. n° 17) យុត្តិសាស្ត្រថ្ងៃទី ១៩ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០២ (Cass. crim., 19 févr. 2002 : Bull. crim. 2002, n° 34.) យុត្តិសាស្ត្រថ្ងៃទី ២ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៣ (Cass. crim., 2 avr. 2003 : Bull. crim. 2003) ដូចគ្នាផងដែរ យុត្តិសាស្ត្ររបស់សាលាដំបូងនៃតុលាការព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិរឿង លុយបាហ្គា (Lubanga) ថ្ងៃទី ១៨ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៨ កថាខណ្ឌ ទី៩៩ និងសាលក្រមរបស់កាំងហ្គេចអ៊ាវ ហៅឌុច របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងថ្ងៃទី ២៦ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១០ កថាខណ្ឌទី៦៣៦។

^៦ របាយការណ៍អ្នកជំនាញប្រជាសាស្ត្រទំព័រ៩ និង២២ (D140/1/1)

១១. ម្យ៉ាងទៀត អ្នកដាក់ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីទាំងអស់ត្រូវបង្ហាញអំពីភស្តុតាងអំពីអត្តសញ្ញាណរបស់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតទទួលស្គាល់ថា ក្នុងករណីមួយចំនួន ឯកសារអត្រានុកូលដ្ឋានជាផ្លូវការនៅកម្ពុជាការគឺមានការលំបាក ឬអាចមិនមាន។ ដូចនេះសហចៅក្រមយល់ឃើញថា ការពិនិត្យទៅតាមតថភាពជាក់ស្តែងគឺមានលក្ខណៈសមស្របបំផុតសម្រាប់បញ្ហានេះ^៧។

១២. លើសពីនេះ ដោយបានឃើញស្ថានភាពដែលបានលើកឡើងដូចខាងលើ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតកត់សម្គាល់ឃើញថាភាគច្រើននៃអ្នកដាក់ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលបង្ហាញពីការទទួលបានរងព្យសនកម្មផ្នែកផ្លូវចិត្ត មិនបានបង្ហាញភស្តុតាងអំពីទំនាក់ទំនងព្យាបាលរបស់ពួកគេជាមួយនឹងជនរងគ្រោះនោះទេ។ ដូចគ្នាផងដែរ ក្នុងករណីមួយចំនួនសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតនឹងអនុវត្តសវនាការណែនាំនៃទំនាក់ទំនងព្យាបាលដោយឈរលើមូលដ្ឋានការបំពេញបែបបទ និងឯកសារច្បាស់លាស់មួយចំនួនផ្សេងៗទៀតដែលបានដាក់ដើម្បីគាំទ្រដល់ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី។

ii) ការបង្ហាញព្យសនកម្ម

១៣. ដើម្បីបង្ហាញពីប្រយោជន៍ក្នុងការប្តឹងរបស់ពួកគេ ជនរងគ្រោះដែលចង់សុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីត្រូវ បង្ហាញអត្តិភាពនៃព្យសនកម្មលើរូបរាងកាយ សម្ភារៈ ឬផ្លូវចិត្ត^៨ដែលបន្តដល់បច្ចុប្បន្នដល់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត។ ចំពោះព្យសនកម្មផ្លូវចិត្ត សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតកត់សម្គាល់ឃើញថា មាត្រា ៣.២នៃសេក្តីណែនាំអនុវត្តន៍ចែងថា “ការខូចខាតផ្លូវចិត្តអាចគិតទាំងការស្លាប់ព្យាបាលស្ថាន ដែលជាជនរងគ្រោះដោយសារឧក្រិដ្ឋកម្មទាំងនោះ”^៩ ។ ដូចនេះ ដើម្បីទទួលយកជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ព្យសនកម្មដែលទទួលបានដោយអ្នកស្នើសុំមិនចាំបាច់ថាជាព្យសនកម្មផ្ទាល់នោះទេ ប៉ុន្តែត្រូវតែជាព្យសនកម្មដែលមានលក្ខណៈជាបុគ្គល^{១០}។

^៧ ឯកសារជាច្រើនប្រភេទត្រូវបានចេញដោយអាជ្ញាធរដើម្បីបញ្ជាក់អំពីអត្តសញ្ញាណ។ មើលផងដែរនូវសេចក្តីសម្រេចទាក់ទងនឹង **គន្លងរិត ហេរី ឌុច** របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនៃអ.វ.ត.ក (E2/94)។

^៨ ក្នុងគោលបំណងរបស់ដីកានេះ ការទទួលបានរងព្យសនកម្មដោយជនរងគ្រោះផ្ទាល់អាចរួមមានទាំងការទទួលបានរងព្យសនកម្មផ្នែករូបរាងកាយ ការទទួលបានរងផ្នែកផ្លូវចិត្ត និង/ឬសម្ភារៈ

^៩ ក្រមព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជាឆ្នាំ១៩៥៦ មាត្រា១៣ ចែងថា “ ព្យសនកម្មអាចជាការខូចខាតផ្នែកសម្ភារៈ រាងកាយ ឬផ្លូវចិត្ត”

^{១០} មើលជាអាទិ៍ សាលក្រមរឿងក្តី Lubanga Dyilo របស់សាលាដំបូងនៃតុលាការព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិចុះថ្ងៃទី៨ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៨ កថាខណ្ឌទី៤៩, និងកថាខណ្ឌទី៣២ នៃសាលក្រមចុះថ្ងៃទី១១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៨ នៃរឿងក្តីដដែល។

អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា មានទីតាំងស្ថិតនៅ ផ្លូវជាតិលេខ៤ សង្កាត់ ចោមចៅ ខណ្ឌ ដង្កោ រាជធានីភ្នំពេញ ប្រអប់សំបុត្រលេខ ៧១ 8 ទូរស័ព្ទលេខ +៨៥៥(០)២៣ ២១៨៩៤១ ទូរសារលេខ +៨៥៥(០)២៣ ២១៨៩៤១។

១៤. ដើម្បីពិនិត្យថាមានព្យសនកម្មផ្លូវចិត្តជាលក្ខណៈបុគ្គល សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតយល់ឃើញថា៖

ក) វាមានការសន្មតទុកជាមុននៃព្យសនកម្មខាងផ្លូវចិត្ត សំរាប់សមាជិកសាច់ញាតិជិតស្និទ្ធិរបស់ជនរងគ្រោះផ្ទាល់^{១១}។ ដើម្បីអនុវត្តន៍លក្ខណវិនិច្ឆ័យដូចបានកំណត់នៅក្នុងដីកានេះ សញ្ញាណនៃសាច់ញាតិជិតស្និទ្ធិមិនគ្រាន់តែរាប់បញ្ចូលខ្ចីពុកម្តាយនិងកូនទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងទំនាក់ទំនងជាប្តី/ប្រពន្ធ និងបងប្អូនបង្កើតរបស់ជនរងគ្រោះផ្ទាល់ផងដែរ^{១២}។ ការសន្មតទុកជាមុន នឹងត្រូវចាត់ទុកថាមិនអាចជំទាស់/កែប្រែបាននៅក្នុងស្ថានភាពដូចខាងក្រោម៖

១. ក្នុងករណីដែលជនរងគ្រោះផ្ទាល់បានស្លាប់ ឬបាត់ខ្លួនបណ្តាលមកពីអំពើមួយដែលស្ថិតនៅក្រោមការស៊ើបសួរ^{១៣}។
២. ក្នុងករណីដែលជនរងគ្រោះផ្ទាល់ត្រូវបានជម្លៀសដោយបង្ខំ និងត្រូវបានបំបែកចេញពីសាច់ញាតិជិតស្និទ្ធិដែលបណ្តាលមកពីអំពើណាមួយដែលស្ថិតនៅក្រោមការស៊ើបសួរ ដែលការ

^{១១} រឿងក្តី *Valle-Jaramillo et. al* នៃតុលាការអន្តរជាតិអាមេរិកស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស(Cour interaméri caine des droit de l’Homme) ចុះថ្ងៃ ទី២៧ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៨ កម្រិត១១១៩ និង៣២ នៃសាលក្រម។

^{១២} មើលជាអាទិ៍ សេចក្តីប្រកាសស្តីពីគោលការណ៍យុត្តិធម៌ជាមូលដ្ឋានទាក់ទងនឹងជនរងគ្រោះនៃឧក្រិដ្ឋកម្ម និងការរំលោភអំណាច (សេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិលេខ៤០/៣៤ អនុម័តថ្ងៃទី២៩ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៨៥); គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋាន និងសេចក្តីណែនាំទាក់ទងទៅនឹងសិទ្ធិក្នុងការប្តឹង និងការទាមទារសំណង នៃជនរងគ្រោះនៃការរំលោភបំពានទាំងឡាយណាមួយដូចមានចែងក្នុងច្បាប់សិទ្ធិមនុស្សអន្តរជាតិ និងការរំលោភបំពានយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរទៅនឹងច្បាប់មនុស្សជាតិអន្តរជាតិ (សេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិលេខ៦០/១៤៧ អនុម័តថ្ងៃទី១៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៥ កម្រិត១១១៩; កម្រិត១១១៩ និង៣២ នៃសាលក្រម នៃរឿងក្តី *Lubanga Dyilo* នៅតុលាការព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិថ្ងៃទី១១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៨; រឿងក្តី *Street Children* នៅតុលាការអន្តរជាតិអាមេរិកស្តីពីសិទ្ធិមនុស្សថ្ងៃទី (Cour interaméricaine des droit de l’Homme)២៦ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០១ កម្រិត១១១៩; រឿងក្តី *Myrna Mack Chang* នៅតុលាការអន្តរជាតិអាមេរិកស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស(Cour interaméricaine des droit de l’Homme)ថ្ងៃទី២៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៣ កម្រិត១១១៩ និង៣៣, ២៤៤។

^{១៣} មើលជាអាទិ៍ រឿងក្តី *Lubanga Dyilo* របស់តុលាការព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិថ្ងៃទី ៣១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៨ កម្រិត១១១៩ និង៣៣ដល់២៥; កម្រិត១១១៩ នៃសេចក្តីសម្រេចនៃរឿងក្តី *Ahmad Harun et al* របស់តុលាការព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិថ្ងៃទី៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៧; កម្រិត១១១៩ ដល់១៣៤ នៃសេចក្តីសម្រេចទៅលើរឿងក្តី *Kurt* នៃតុលាការអឺរ៉ុបស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស(CEDH) ថ្ងៃទី២៥ ខែឧសភា ឆ្នាំ១៩៩៨; កម្រិត១១១៩ នៃរឿងក្តី *La Cantuta* Cour interaméricaine នៃសិទ្ធិមនុស្សទាក់ទងនឹងគុណប្រការ៖ សំណង និងតម្លៃចុះថ្ងៃទី២៩ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៣; រឿងក្តី *Myrna Mack Chang* នៅតុលាការអន្តរជាតិអាមេរិកស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស(Cour interaméricaine des droit de l’Homme)ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៣ដែលលើកឡើងស្របនឹងគំនិតចៅក្រម Sergio Garcia-Ramirez នៅក្នុងកម្រិត១១១៩ និង៣៣, ៥៧, ៥៩, ៦០, ៦១, ៦២។ រឿងក្តី *Cakici* នៃតុលាការអឺរ៉ុបស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស (CEDH) ចុះថ្ងៃទី៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៩ សំណុំរឿងលេខ២៣៦៥៧/៩៤; កម្រិត១១១៩ នៃ រឿងក្តី *Bamaca Velasquez* នៃតុលាការអឺរ៉ុបស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០០ (CEDH) និងបន្តមកទៀតកម្រិត១១១៩ដល់ ១១៦ នៃដីកាបស់រឿងក្តី *Blake* នៃតុលាការអឺរ៉ុបស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស (CEDH)ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៨។

បំបែកចេញពីគ្នានេះបង្កឱ្យសមាជិកសាច់ញាតិជិតស្និទ្ធិទទួលរងនូវការឈឺចាប់ដែលឈានដល់កម្រិត ទទួលយកបានថាជាការទទួលរងព្យសនកម្មផ្លូវចិត្តជាលក្ខណៈបុគ្គល។

ខ) ក្នុងករណីដែលជនរងគ្រោះផ្ទាល់ត្រូវបានរៀបការដោយបង្ខំ ក្នុងកាលៈទេសៈបែបនេះ កំណត់បានថាឪពុកម្តាយរបស់ពួកគេ ប្តីប្រពន្ធមុនរបស់ពួកគេ កូនៗមុនរបស់ពួកគេទទួលរងនូវ កម្រិតព្យសនកម្មផ្លូវចិត្តដែលមិនអាចជៀសរួច។

គ) សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតយល់ស្របជាមួយនឹងអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង អំពីការនឹង វាយតម្លៃរបស់ខ្លួនថា “ការបង្ហាញការខូចខាតដោយផ្ទាល់ទៅលើសមាជិកគ្រួសារសាច់ម្តាយៗពិតជា មានការលំបាកណាស់”^{១៤} និងយល់ឃើញថាការសន្មតទុកជាមុនជាធម្មតាកើតមានចំពោះសមាជិក គ្រួសារសាច់ម្តាយ (ជីដូនជីតា ពូមីង ក្មួយប្រុសក្មួយស្រី ប្អូនជីដូនមួយ សាច់ញាតិរបស់ជនរងគ្រោះ ផ្ទាល់)^{១៥} ។ នៅក្នុងសម្មតិកម្មនេះ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតនឹងពិនិត្យទៅតាមករណីនីមួយៗ ប្រសិន បើភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់ដែលអាចបង្ហាញថាមានចំណងនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ ឬចំណងអ្នកនៅក្នុងបន្ទុក រវាងអ្នកដាក់ពាក្យសុំ និងជនរងគ្រោះផ្ទាល់។ លើសពីនេះ សច្ចាធារណ៍នឹងត្រូវបានចាត់ទុកដូចជាការ កំណត់ដីច្បាស់លាស់នៅក្នុងស្ថានភាពដែលថា ជនរងគ្រោះផ្ទាល់ត្រូវបានស្លាប់ ឬក៏បាត់ខ្លួនដែល បណ្តាលមកពីអំពើណាមួយដែលស្ថិតក្រោមការស៊ើបអង្កេត។

ឃ) ព្យសនកម្មផ្លូវចិត្តបានលើកឡើងដោយអ្នកដាក់ពាក្យសុំ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងអំពើមនុស្ស ឃាត ឬការបាត់ខ្លួនសាច់ញាតិគឺមានលក្ខណៈងាយស្រួលក្នុងការទទួលស្គាល់ជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្ប វេណីជាងក្នុងករណីនៃការរៀបការដោយបង្ខំ និងការធ្វើទុក្ខបុកម្នេញផ្នែកសាសនា។ ទទ្ធិករណីដូចគ្នា ត្រូវតែយកមកអនុវត្តផងដែរ ក្នុងករណីដែលអ្នកស្នើសុំគឺជាសាក្សីធម្មតាចំពោះអង្គហេតុដែលស្ថិត នៅក្រោមការស៊ើបអង្កេតគឺថា៖ ព្យសនកម្មផ្លូវចិត្តបង្កប់នូវកម្រិត និងលក្ខណៈដោយឡែកផ្ទុយពីការ

^{១៤} កថាខ័ណ្ឌទី១៤៣ នៃសាលក្រមរបស់អង្គជំនុំសាលាដំបូងនៃអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជាទាក់ទងនឹងរឿងក្តីកាំងហ្គេច អ៊ាវ ហេកុច ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១០។

^{១៥} ជាទូទៅនៅប្រទេសបារាំង ការទទួលស្គាល់ទៅលើការទទួលរងព្យសនកម្មផ្លូវចិត្តដោយមិនផ្ទាល់តាមរយៈសាច់ញាតិត្រូវបានកំណត់ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ១៩២៣ (Cass, Chambre civile, 13 février 1923) ដោយតុលាការកំពូលរបស់ប្រទេសបារាំង។ ចាប់តាំងពីពេលនោះ មក ចំណងនៃសេចក្តីស្រឡាញ់មិនត្រូវបានទទួលស្គាល់គ្រប់បុគ្គលទាំងអស់នោះទេ លើកលែងតែបុគ្គលមួយចំនួនដែលមានចំណងនៃ សេចក្តីស្រឡាញ់នោះមានលក្ខណៈជ្រាលជ្រៅជាមួយនឹងជនរងគ្រោះ ទោះបីជាស្ថិតក្រៅបណ្តាញនៃច្បាប់ក៏ដោយ។ មើលផងដែរនូវ សាលក្រមរបស់តុលាការអឺរ៉ុបស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស (CEDH) កថាខ័ណ្ឌ១៣ នៃរឿងក្តី Yasa ; កថាខ័ណ្ឌទី១២៨, ១៣៩, នៃសាលក្រមរបស់ តុលាការអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិមនុស្សទាក់ទងនឹងរឿងក្តី Kawas-Fernandez ថ្ងៃទី៣ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៩, កថាខ័ណ្ឌទី៩៨ នៃសាល ក្រមរបស់តុលាការអឺរ៉ុបស្តីពីសិទ្ធិមនុស្សទាក់ទងនឹងរឿងក្តី Cakici ចុះថ្ងៃទី៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៩។

ឈឺចាប់ផ្នែកអារម្មណ៍ដែលសាក្សីធម្មតាត្រូវបង្ហាញ ហើយពាក្យស្នើសុំរបស់គេនឹងត្រូវបដិសេធពោល
លើកលែងតែថាសាក្សីនោះបង្ហាញថាបានឃើញអង្គហេតុនៃអំពើហិង្សា និងអំពើដែលមានលក្ខណៈ
តក់ស្លុតជាខ្លាំង។

**iii) ទំនាក់ទំនងហេតុ និងបច្ច័យរវាងព្យាសនកម្ម និងឧក្រិដ្ឋកម្មនាំឱ្យយល់ដឹងបានចោទ
ប្រកាន់លើជនត្រូវចោទ**

១៥. ដើម្បីឱ្យពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីអាចទទួលយកបាន អ្នកដាក់ពាក្យសុំចាំបាច់
ត្រូវតែបង្ហាញពីព្យាសនកម្មដែលកើតមានឡើងដោយផ្ទាល់ពីអង្គហេតុដែលមានចែងនៅក្នុងដីកា
សន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ និងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរបន្ថែម^{១៦}។

១៦. លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនេះមានលក្ខណៈជាក់លាក់ចំពោះពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី
តាមផ្លូវអន្តរកម្ម។ នៅចំពោះមុខ អ.វ.ត.ក ដោយផ្ទុយពីក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជា^{១៧} ជនរងគ្រោះ
ដែលដាក់ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី មិនអាចដំណើរការបណ្តឹងអាជ្ញាបានឡើយគឺថា
គ្រាន់តែអាចធ្វើឡើងតាមផ្លូវអន្តរកម្ម ដោយជនរងគ្រោះគ្រាន់តែអាចចូលរួមដំណើរការនីតិវិធី
ដោយសារការសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី និងមិនពង្រីកការចូលរួមដំណើរការនីតិវិធីឱ្យហួស
ពីបណ្តឹងលើអង្គហេតុ (la saisine in rem) ដែលប្តឹងមកសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតដែលបានកំណត់
ដោយសហព្រះរាជអាជ្ញា។

១៧. ដូចនេះ ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីត្រូវបានកម្រិតនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលពាក្យស្នើ
សុំមិនអាចប្តឹងទៅលើអង្គហេតុថ្មីនៅក្នុងដំណាក់កាលស៊ើបសួរឡើយ ប្រសិនបើគ្មានដីកាសន្និដ្ឋាន
បញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរបន្ថែមពីសហព្រះរាជអាជ្ញាទេនោះ^{១៨}។

^{១៦} មើលជាអាទិ៍ សេចក្តីប្រកាសផ្ទៃក្នុងការណែនាំដោយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតទាក់ទងនឹងការស៊ើបសួរនៅក្នុងសំណុំរឿង០០២/១៩-
០៩-២០០៧-ECCC-OCIJ និងការសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី; មើលផងដែរនូវ ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជា ឆ្នាំ១៩៦៤
មាត្រា១៣ដែលចែងថា “មិនមែនគ្រាន់តែត្រូវឱ្យមានជាមួយគ្នានូវបទល្មើសលើច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ ហើយនិងការខូចខាតដែលត្រូវបណ្តាល
ឱ្យមានប៉ុណ្ណោះទេ ត្រូវឱ្យមានថែមទៀតផងរវាងបទទាំងពីរនេះនូវការទាក់ទងគ្នាពីហេតុទៅផល ឬសេចក្តីម្យ៉ាងទៀតថា ត្រូវឱ្យមានការ
ខូចខាតនេះជាលទ្ធផលផ្ទាល់របស់បទល្មើសហើយត្រូវឱ្យកើតមានមែនទែនជាពិតប្រាកដ”។

^{១៧} ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៧ មាត្រា១៣៨ ដល់មាត្រា១៤២របណ្តឹងដោយមានការសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី។

^{១៨} មើលយុត្តិសាស្ត្រដែលកើតមាននៅតុលាការកំពូលប្រទេសបារាំងចុះថ្ងៃទី ២៥ មិថុនា ឆ្នាំ១៩៣៧ Cass. crim. [25 juin 1937] publié
au Bull. crim. n°134 ; Cass. crim.; យុត្តិសាស្ត្ររបស់តុលាការកំពូលចុះថ្ងៃទី២៥ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៦១ Cass. crim. [25 janvier
1961] publié au Bull. crim. n°44 ; យុត្តិសាស្ត្ររបស់តុលាការកំពូលចុះថ្ងៃទី១៧ ខែឧសភា ឆ្នាំ១៩៨៩ Cass. crim. [17 mai

១៨. ដើម្បីឱ្យពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីអាចទទួលយកបាន វាចាំបាច់ដែលថាអ្នកដាក់ពាក្យសុំត្រូវតែបង្ហាញពីព្យសនកម្មរបស់ខ្លួនដែលបណ្តាលមកពីអង្គហេតុណាមួយដែលបានបើកការស៊ើបសួរហើយតែប៉ុណ្ណោះ។

ខ. ការវាយតម្លៃកត្តាបុគ្គលនៃការសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី

១៩. អនុលោមតាមអ្វីដែលបកស្រាយខាងលើ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតសម្រេចអំពីភាពអាចទទួលយកបាននៃពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីទាំងអស់ទៅតាមពាក្យពេចន៍ដូចតទៅនេះ៖

i) ភស្តុតាងអំពីអត្តសញ្ញាណរបស់ដើមបណ្តឹង

២០. មានអ្នកដាក់ពាក្យប្តឹងសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីចំនួន០៥នាក់ (ប្រាំនាក់)^{១៩} មិនបានផ្តល់ព័ត៌មាន/ភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់អំពីអត្តសញ្ញាណរបស់ពួកគេទេ។ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតកត់សម្គាល់ឃើញថាអ្នកប្តឹងផ្សេងទៀតបានផ្តល់ឯកសារបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណ និងប្រាប់ពីអាសយដ្ឋាននៅកម្ពុជា។ តាមរយៈនេះ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតចាត់ទុកថាអត្តសញ្ញាណរបស់ពួកគេត្រូវបានបង្ហាញហើយ។

ii) អត្ថិភាពនៃព្យសនកម្ម

២១. បន្ថែមពីលើនេះសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតកត់សម្គាល់ឃើញថា បណ្តាអ្នកប្តឹងទាំងអស់បានផ្តល់ភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីឱ្យជឿទុកចិត្តបានថាពួកគេបានទទួលរងព្យសនកម្មជាលក្ខណៈបុគ្គលនៅក្នុងយុត្តាធិការនៃអ.វ.ត.ក។

1989] D. 1990 p. 74 note D. Mayer; យុត្តិសាស្ត្ររបស់តុលាការកំពូលចុះថ្ងៃទី១៥ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩១. [15 janvier 1991] Juris-Data n° 1991-700801 publié au Bull. crim. n° 24; យុត្តិសាស្ត្ររបស់តុលាការកំពូលចុះថ្ងៃទី០៩ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៥ Cass. crim. [9 novembre. 1995] Juris-Data n°1995-003776 publié au Bull. crim. n° 345.

^{១៩} មើលឧបសម្ព័ន្ធណា (១) សំអាងហេតុនៃការមិនទទួលយក៖ គ្មានភស្តុតាងបញ្ជាក់ពីអត្តសញ្ញាណ

អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា មានទីតាំងស្ថិតនៅ ផ្លូវជាតិលេខ៤ សង្កាត់ ចោមចៅ ខណ្ឌ ដង្កោ រាជធានីភ្នំពេញ ប្រអប់សំបុត្រលេខ ៧១ 12 ទូរស័ព្ទលេខ +៨៥៥(០)២៣ ២១៨៩៤១ ទូរសារលេខ +៨៥៥(០)២៣ ២១៨៩៤១។

២២. រដ្ឋប្បវេណីចំនួន០១នាក់ (មួយនាក់)^{២០} ពុំបានបង្ហាញភស្តុតាងអំពីទំនាក់ទំនងព្យាបាលជាមួយនឹងជនរងគ្រោះផ្ទាល់នោះទេ ហើយទំនាក់ទំនងហេតុ និងបច្ច័យជាសារវន្តរវាងព្យាបាលកម្មផ្សេងៗទៀតដែលបានលើកឡើងទៅនឹងអង្គហេតុដែលស្ថិតក្រោមការស៊ើបអង្កេតក៏មិនបានបង្ហាញដែរ។

iii) ទំនាក់ទំនងរវាងព្យាបាលកម្ម និងអំពើល្មើសដែលបានប្រកាន់ប្រតិបត្តិជនគ្រូចោទ

២៣. ក្រោយពីបានពិនិត្យព័ត៌មានផ្សេងៗមកពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីចំនួន៩១នាក់ (កៅសិបមួយនាក់)^{២១} ត្រូវបានទទួលយក។ ពោលគឺជាអ្នកប្តឹងទាំងឡាយណាដែលបានភ្ជាប់មកជាមួយនូវភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់ហើយដែលក្រោយពីការពិនិត្យជាបឋមអាចឱ្យយើងឃើញថា ព្យាបាលកម្មរបស់គាត់គឺចេញពីផលវិបាកដោយផ្ទាល់ទៅនឹងអំពើដែលជាកម្មវត្ថុនៃការស៊ើបអង្កេតតាមផ្លូវតុលាការដូចមានចែងនៅក្នុងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ និងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរបន្ថែមរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា។ បញ្ជីនេះបែងចែងទៅតាមប្រភេទនៃព្យាបាលកម្មដែលលើកឡើងដោយអ្នកដាក់ពាក្យបណ្តឹង។ អ្នកដាក់ពាក្យបណ្តឹងម្នាក់អាចមាននៅក្នុងផ្នែកច្រើនប្រសិនបើគាត់ត្រូវបានទទួលស្គាល់ច្រើនករណីដូចជា៖

ទំនប់ត្រពាំងថ្ម/ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ

- អ្នកប្តឹងចំនួន០១នាក់ (មួយនាក់)បានទទួលរងព្យាបាលកម្មផ្លូវចិត្តជាលក្ខណៈបុគ្គលដែលបណ្តាលមកពីផលវិបាកផ្ទាល់នៃឧក្រិដ្ឋកម្មទាំងឡាយដែលប្រព្រឹត្តទៅលើសមាជិកគ្រួសាររបស់គាត់ម្នាក់ ឬច្រើននាក់ដូចដែលមានចែងនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ៤៦នៃដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងអោយស៊ើបសួរ។

មន្ទីរស-២៤(ព្រៃស)/ភ្នំពេញ

- អ្នកប្តឹងចំនួន០១នាក់ (មួយនាក់) បានទទួលរងព្យាបាលកម្មផ្លូវចិត្តជាលក្ខណៈបុគ្គលដែលបណ្តាលមកពីផលវិបាកផ្ទាល់នៃឧក្រិដ្ឋកម្មទាំងឡាយដែលប្រព្រឹត្តទៅលើសមា

^{២០} មើលឧបសម្ព័ន្ធនា (៣) ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីមិនត្រូវបានទទួលយក ៖ គ្មានទំនាក់ទំនងសាច់ញាតិដោយផ្ទាល់ជាមួយជនរងគ្រោះ

^{២១} មើលឧបសម្ព័ន្ធនា២: ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីត្រូវបានទទួលយក...

ជីកគ្រួសាររបស់គាត់ម្នាក់ ឬច្រើននាក់ដូចដែលមានចែងនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ៤៨នៃដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងអោយស៊ើបសួរ។

មន្ទីរសន្តិសុខកោះខ្យង/ក្រុងព្រះសីហនុ

-អ្នកប្តឹងចំនួន០២នាក់ (ពីរនាក់) បានទទួលរងព្យសនកម្មក្នុងនាមជាជនរងគ្រោះផ្ទាល់ជាលក្ខណៈបុគ្គលដែលបណ្តាលមកពីផលវិបាកដោយផ្ទាល់នៃឧក្រិដ្ឋកម្មទាំងឡាយដូចដែលមានចែងនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ៥៩ នៃដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងអោយស៊ើបសួរ។

-អ្នកប្តឹងចំនួន០១នាក់ (មួយនាក់)បានទទួលរងព្យសនកម្មផ្លូវចិត្តជាលក្ខណៈបុគ្គលដែលបណ្តាលមកពីផលវិបាកផ្ទាល់នៃឧក្រិដ្ឋកម្មទាំងឡាយដែលប្រព្រឹត្តទៅលើសមាជិកគ្រួសាររបស់គាត់ម្នាក់ ឬច្រើននាក់ដូចដែលមានចែងនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ៥៩នៃដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងអោយស៊ើបសួរ។

មន្ទីរសន្តិសុខគោកក្នុង/ខេត្តក្រចេះ

-អ្នកប្តឹងចំនួន០១នាក់ (មួយនាក់) បានទទួលរងព្យសនកម្មក្នុងនាមជាជនរងគ្រោះផ្ទាល់ជាលក្ខណៈបុគ្គលដែលបណ្តាលមកពីផលវិបាកដោយផ្ទាល់នៃឧក្រិដ្ឋកម្មទាំងឡាយដូចដែលមានចែងនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ៦៣ នៃដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងអោយស៊ើបសួរ។

មន្ទីរស-២១/ភ្នំពេញ

-អ្នកប្តឹងចំនួន១៥នាក់ (ដប់ប្រាំនាក់)បានទទួលរងព្យសនកម្មផ្លូវចិត្តជាលក្ខណៈបុគ្គលដែលបណ្តាលមកពីផលវិបាកផ្ទាល់នៃឧក្រិដ្ឋកម្មទាំងឡាយដែលប្រព្រឹត្តទៅលើសមាជិកគ្រួសាររបស់គាត់ម្នាក់ ឬច្រើននាក់ដូចដែលមានចែងនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ៤៩-៥៥នៃដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងអោយស៊ើបសួរ។

ការផ្លាស់កន្លែងប្រជាជនចេញពីភ្នំពេញ/ដំណាក់កាលទី១

-អ្នកប្តឹងចំនួន៥១នាក់ (ហាសិបមួយនាក់) បានទទួលរងព្យសនកម្មក្នុងនាមជាជនរងគ្រោះផ្ទាល់ជាលក្ខណៈបុគ្គលដែលបណ្តាលមកពីផលវិបាកដោយផ្ទាល់នៃឧក្រិដ្ឋកម្ម

ទាំងឡាយដូចដែលមានចែងនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ៣៧-៣៩ នៃដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿង
អោយស៊ើបសួរ។

-អ្នកប្តឹងចំនួន៥៩នាក់ (ហាសិបប្រាំបួននាក់) បានទទួលរងព្យសនកម្មផ្លូវចិត្តជា
លក្ខណៈបុគ្គលដែលបណ្តាលមកពីផលវិបាកផ្ទាល់នៃឧក្រិដ្ឋកម្មទាំងឡាយដែលប្រព្រឹត្ត
ទៅលើសមាជិកគ្រួសាររបស់គាត់ម្នាក់ ឬច្រើននាក់ដូចដែលមានចែងនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ
៣៧-៣៩ នៃដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងអោយស៊ើបសួរ។

**ការផ្លាស់កន្លែងប្រជាជនពីភូមិភាគកណ្តាល និងភូមិភាគនិរតីនៃប្រទេស ទៅកាន់ភូមិភាគ
ឧត្តរ និងភូមិភាគពាយ័ព្យ/ដំណាក់កាលទី២**

-អ្នកប្តឹងចំនួន២៦នាក់ (ម្ភៃប្រាំមួយនាក់) បានទទួលរងព្យសនកម្មក្នុងនាមជាជនរង
គ្រោះផ្ទាល់ជាលក្ខណៈបុគ្គលដែលបណ្តាលមកពីផលវិបាកដោយផ្ទាល់នៃឧក្រិដ្ឋកម្ម
ទាំងឡាយដូចដែលមានចែងនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ៤០-៤១ នៃដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងអោយ
ស៊ើបសួរ។

-អ្នកប្តឹងចំនួន២៩នាក់ (ម្ភៃប្រាំបួននាក់) បានទទួលរងព្យសនកម្មផ្លូវចិត្តជាលក្ខណៈ
បុគ្គលដែលបណ្តាលមកពីផលវិបាកផ្ទាល់នៃឧក្រិដ្ឋកម្មទាំងឡាយដែលប្រព្រឹត្តទៅលើ
សមាជិកគ្រួសាររបស់គាត់ម្នាក់ ឬច្រើននាក់ដូចដែលមានចែងនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ៤០-
៤១នៃដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងអោយស៊ើបសួរ។

ប្រព្រឹត្តកម្មលើពុទ្ធសាសនិក

-អ្នកប្តឹងចំនួន០១នាក់ (មួយនាក់) បានទទួលរងព្យសនកម្មផ្លូវចិត្តជាលក្ខណៈបុគ្គល
ដែលបណ្តាលមកពីផលវិបាកផ្ទាល់នៃឧក្រិដ្ឋកម្មទាំងឡាយដែលប្រព្រឹត្តទៅលើសមា
ជិកគ្រួសាររបស់គាត់ម្នាក់ ឬច្រើននាក់ដូចដែលមានចែងនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ៧២នៃដីកា
សន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងអោយស៊ើបសួរ។

ប្រព្រឹត្តកម្មលើជនជាតិវៀតណាម

-អ្នកប្តឹងចំនួន១នាក់ (មួយនាក់) បានទទួលរងព្យសនកម្មក្នុងនាមជាជនរងគ្រោះផ្ទាល់
ជាលក្ខណៈបុគ្គលដែលបណ្តាលមកពីផលវិបាកដោយផ្ទាល់នៃឧក្រិដ្ឋកម្មទាំងឡាយដូច
ដែលមានចែងនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ៦៩-៧០ នៃដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងអោយស៊ើបសួរ។

-អ្នកប្តឹងចំនួន០១នាក់ (មួយនាក់) បានទទួលរងព្យសនកម្មផ្លូវចិត្តជាលក្ខណៈបុគ្គល ដែលបណ្តាលមកពីផលវិបាកផ្ទាល់នៃឧក្រិដ្ឋកម្មទាំងឡាយដែលប្រព្រឹត្តទៅលើសមាជិកគ្រួសាររបស់គាត់ម្នាក់ ឬច្រើននាក់ដូចដែលមានចែងនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ៦៩-៧០នៃដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងអោយស៊ើបសួរ។

ការរៀបការដោយបង្ខំ

-អ្នកប្តឹងចំនួន០៤នាក់ (បួននាក់) បានទទួលរងព្យសនកម្មក្នុងនាមជាជនរងគ្រោះ ផ្ទាល់ជាលក្ខណៈបុគ្គលដែលបណ្តាលមកពីផលវិបាកដោយផ្ទាល់នៃឧក្រិដ្ឋកម្មទាំងឡាយដូចដែលមានចែងនៅក្នុងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងអោយស៊ើបសួរបន្ថែមរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា D146/3, D146/4 និងD146/5។

២៤. ផ្ទុយពីនេះ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតយល់ឃើញថា ទំនាក់ទំនងហេតុផលចាំបាច់រវាងព្យសនកម្មដែលបានលើកឡើង និងអង្គហេតុដែលស្ថិតក្នុងការស៊ើបអង្កេត មិនត្រូវបានបង្ហាញដោយអ្នកប្តឹងចំនួន១៤នាក់ (ដប់បួននាក់)^{២២} នៅក្នុងលក្ខខ័ណ្ឌដែលអង្គហេតុបានលើកឡើងគឺសរុបមកផ្សេងពីអង្គហេតុដែលសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតត្រូវបានប្តឹងដោយដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ និងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងស៊ើបសួរបន្ថែម ព្រមទាំងយល់ឃើញថាគ្មានកាលៈទេសៈណាមួយដែលអនុញ្ញាតឱ្យយើងទទួលយកថាជាទំនាក់ទំនងផ្ទាល់រវាងព្យសនកម្មដែលបានលើកឡើងនិងបទល្មើសដែលបានប្តឹងមកនោះទេ។

២៥. ជាចុងក្រោយមានអ្នកប្តឹងចំនួន២០នាក់ (ម្ភៃនាក់)^{២៣} មិនបានផ្តល់ព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីអនុញ្ញាតឱ្យពិនិត្យបញ្ជាក់អំពីភាពសមស្របរវាងពាក្យបណ្តឹងជាមួយនឹងវិធាន២៣ ស្ទួន(១)និង (៤)នោះទេ។

^{២២} មើលឧបសម្ព័ន្ធនា(៦): ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីមិនត្រូវបានទទួលយកព្យសនកម្មពុំមានទំនាក់ទំនងទៅនឹងអង្គហេតុដែលស្ថិតក្រោមការស៊ើបអង្កេត

^{២៣} មើលឧបសម្ព័ន្ធនា(៤): ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីមិនត្រូវបានទទួលយកពុំមានព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីអនុញ្ញាតឱ្យពិនិត្យបញ្ជាក់អំពីភាពសមស្របរវាងពាក្យបណ្តឹងជាមួយនឹងវិធាន២៣ ស្ទួន៤

ក្រសួងយោធានៃ សហរដ្ឋអាមេរិក

សម្រេចថា ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីលេខសម្គាល់ 08-VU-00216 (D22/0189), 08-VU-00625 (D22/0052), 08-VU-00669 (D22/0035), 08-VU-00842 (D22/0026), 08-VU-00843 (D22/0187), 08-VU-00844 (D22/1851), 08-VU-00845 (D22/0027), 08-VU-01115 (D22/0021), 08-VU-01118 (D22/0036), 08-VU-01276 (D22/0218), 08-VU-01277 (D22/0173), 08-VU-01278 (D22/0174), 08-VU-01279 (D22/0175), 08-VU-01311 (D22/0049), 08-VU-01339 (D22/1681), 08-VU-02255 (D22/0037), 08-VU-02256 (D22/0185), 08-VU-02257 (D22/0038), 08-VU-02259 (D22/0040), 08-VU-02262 (D22/0188), 08-VU-02371 (D22/0186), 08-VU-02395 (D22/1951), 08-VU-02397 (D22/1952), 08-VU-02400 (D22/1953), 08-VU-02401 (D22/1954), 08-VU-02404 (D22/1955), 09-VU-00167 (D22/2073), 09-VU-00169 (D22/0044), 09-VU-00170 (D22/1285), 09-VU-00514 (D22/2007), 09-VU-00515 (D22/1956), 09-VU-00516 (D22/0335), 09-VU-00518 (D22/0334), 09-VU-00519 (D22/0333), 09-VU-00635 (D22/1957), 09-VU-00636 (D22/1958), 09-VU-00672 (D22/0220), 09-VU-00677 (D22/1962), 09-VU-01167 (D22/2088), 09-VU-01168 (D22/2089), 09-VU-01169 (D22/2090), 09-VU-01170 (D22/2091), 09-VU-01171 (D22/2697), 09-VU-01602 (D22/2739), 09-VU-01603 (D22/2740), 09-VU-03547 (D22/3244), 09-VU-03549 (D22/3246), 09-VU-03689 (D22/3354), 09-VU-03690 (D22/3355), 09-VU-04263 (D22/3649), 09-VU-04294 (D22/3668), 09-VU-04295 (D22/3669), 10-VU-00115 (D22/3712), 10-VU-00181 (D22/3738), 10-VU-00182 (D22/3739), 10-VU-00183 (D22/3740), 10-VU-00184 (D22/3741), 10-VU-00185 (D22/3742), 10-VU-00186 (D22/3743), 10-VU-00187 (D22/3744), 10-VU-00189 (D22/3746), 10-VU-00191 (D22/3748), 10-VU-00192 (D22/3749), 10-VU-00194 (D22/3751), 10-VU-00195 (D22/3752), 10-VU-00196 (D22/3753), 10-VU-00197 (D22/3754), 10-VU-00198 (D22/3755), 10-VU-00200 (D22/3757), 10-VU-00201 (D22/3758), 10-VU-00202 (D22/3759), 10-VU-00205 (D22/3762), 10-VU-00207 (D22/3764), 10-VU-00208 (D22/3765), 10-VU-00209 (D22/2584), 10-VU-00210 (D22/3766), 10-VU-00211 (D22/3767), 10-VU-00212 (D22/3768), 10-VU-00213 (D22/3769), 10-VU-00215 (D22/3771), 10-VU-00216 (D22/3772), 10-VU-00407 (D22/0350), 10-VU-00410 (D22/0349), 10-VU-00411 (D22/0348), 10-VU-00412 (D22/0347), 10-VU-00413 (D22/0351), 10-VU-00615 (D22/0354), 10-VU-00617 (D22/3848), 10-VU-00618 (D22/3849), 10-VU-00619 (D22/3850), and 10-VU-00873 (D22/3883) ត្រូវបានទទួលយក។

សម្រេចថា ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីផ្សេងទៀតរួមមានលេខសម្គាល់ 07-VU-00049 (D22/1270), 07-VU-00181 (D22/2610), 08-VU-00003 (D22/2624), 08-VU-00198 (D22/2626), 08-VU-02258 (D22/0039), 08-VU-02396 (D22/2664), 08-VU-02398 (D22/2665), 08-VU-02399 (D22/2666), 08-VU-02402 (D22/2667), 08-VU-02403 (D22/2668), 09-VU-00517 (D22/2680), 09-VU-01166 (D22/2696), 09-VU-01172 (D22/2092), 09-VU-01604 (D22/2741), 09-VU-03492 (D22/3195), 09-VU-03621 (D22/3310), 09-VU-03683 (D22/3348), 09-VU-03684 (D22/3349), 09-VU-03685 (D22/3350), 09-VU-03686 (D22/3351), 09-VU-03687 (D22/3352), 09-VU-03688

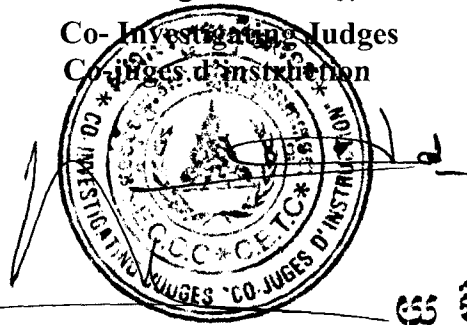
អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា មានទីតាំងស្ថិតនៅ ផ្លូវជាតិលេខ៤ សង្កាត់ ចោមចៅ ខណ្ឌ ដង្កោ រាជធានីភ្នំពេញ ប្រអប់សំបុត្រលេខ ៧១ 17 ទូរស័ព្ទលេខ +៨៥៥(០)២៣ ២១៨៩៤១ ទូរសារលេខ +៨៥៥(០)២៣ ២១៨៩៤១។

(D22/3353), 09-VU-04314 (D22/3677), 10-VU-00094 (D22/3709), 10-VU-00180
 (D22/3737), 10-VU-00188 (D22/3745), 10-VU-00190 (D22/3747), 10-VU-00193
 (D22/3750), 10-VU-00199 (D22/3756), 10-VU-00203 (D22/3760), 10-VU-00204
 (D22/3761), 10-VU-00206 (D22/3763), 10-VU-00214 (D22/3770), 10-VU-00217
 (D22/2585), 10-VU-00349 (D22/3774), 10-VU-00400 (D22/3820), 10-VU-00408
 (D22/0353), 10-VU-00409 (D22/0352), 10-VU-00414 (D22/3823), and 10-VU-00580
 (D22/3838) មិនអាចទទួលយកបានទេ ហើយសម្រេចថា ដោយយោងទៅលើព័ត៌មានជាសារវ័ន្ត
 ដែលពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីទាំងនោះមាននិយាយពីអង្គហេតុដែលបានកើតឡើងក្នុង
 ចន្លោះពីថ្ងៃទី១៧ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៧៥ រហូតដល់ថ្ងៃទី០៦ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៧៩ នៅលើទឹកដីកាន់កាប់
 ដោយកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ពាក្យសុំទាំងនោះនឹងត្រូវដាក់ចូលទៅក្នុងសំណុំរឿង០០២ (002/19-09-
 2007-ECCC-OCIJ) ក្រោមទម្រង់ជាពាក្យបណ្តឹងធម្មតា។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី០៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១០

សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត
 Co-Investigating Judges
 Co-juges d'instruction

ឃុំ ម៉ុងឡេន

Marcel LEMONDE